

מסורת הש"ס

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

לב.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל סמג
לפ"ן מהל' שבעות
ב מ"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
ג מ"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
ד מ"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
ה מ"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
ו מ"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
ז מ"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
ח מ"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
ט מ"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
י מ"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל

סד ה"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
סז ה"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
סח ה"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
סט ה"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל

סז ה"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
סח ה"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
סט ה"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל

סז ה"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
סח ה"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל
סט ה"י פ"ו מהל' שבעות ה"ל

רבינו חננאל

הוא בחינה דשמואל וכן
הכלוא אכל בפקדון
א"י דלא שפס פ"י
החובב אלא הוא נשבע
מפניו חייב חנומל
וכחש בעמיתו כל דהו:
השביע עליון ה' עדים
חזן לבד וכו' וכו' לבד
הודו פטורין. סמג ל'ן
ואמר אביי (שם)
[שנאמר] אלא לא יגיד
ונשא ענו. אימתי נשוא
עון כוונת גידול (א) מביקו
שמהחייב הנשבע שמו
ומקריב פסא אמתא גם
השביעה עצמה אלא
הוא כביד לא יתן חייבין.
הכי דתניא לאחת לחייב
על כל אחת ואחת והתנן
השביע עליון ה' עדים
כביד וכפרו אין חייבין
אלא אחת כו' אלא לאו
ש"מ שבועה חזן לבד
כפירה כביד ש"מ: "חגג"
כפרו שניתן כאחר חייבין.
פירוש אין חייבין שיהיה
אלא עד שיכפרו שיהיה
בכח אחת: והא אי אפשר
לעצמם. אמר רב חסדא
הא מ"י ר' יוסי הגלילי
דאמר אפשר לעצמם.
התנן בכבורות פ"ב ב'
החל שלא ביכרה וילדה
שני זכרים ויצאין שני
ראשים כחאת. ר' יוסי
הגלילי אומר שניתן לכהן
שנאמר הכהנים להם
וחי' א' אפשר לעצמם
אלא אחד לו ואחד לכהן.
ר' יוחנן אמר אפילו חימא
רבנן הבא במאי עסקין
בזון שכפרו בחזן כו'
דברו כדי שאלית שלום
תלמיד לרב כל אחד ואחד
בחזן כו' ר' יוחנן של
חבירי: פ"קאא כפרו זה
אחר זה הראשון חייב
והשני פטור. מתני' דלא
כו' אלעזר בר' שמעון
הגיא המשיב עד אחד
פטור ור' אלעזר כו'
ששען מחייב ימא בהא
פלוני הוא קמא סבר עד
אחד לשבעה הוא דאמא
הלך פטור. דהא ליאת
הביעת פטור. ור' אלעזר

וא"י ס"ד בב"ד מ"י בחייב. תימה דלמא קרא כי אחא לשבועה
שאין אנו יודעין לך עדות שיש לך ביד פלוני חטיון ושעורין
וכוסמין דתנא לקמן (דף ג.) דחייבין על כל אחת ואחת:
שבועה שאין אנו יודעין
שמהא כפירה שניה מוך כדי דיבור
של כפירה ראשונה ואם תאמר לימא
כגון שהמחילו וסימון בנת אחת אלף
שאלה מיהר מעט יותר מחבירו
וסימון שניה מוך כדי דיבור ויש
לומר שאין רגילות כלל להעיד ב'
עדים כאלה דתרי קלי לא משתמשי'ט
אי נמי הוה מלי לשנוי הכי אלף
שמחין האמת:
בתוך כדי דיבור של חבירו.
פירוש רק שיתחילו מוך
כדי דיבור של חבירו שיתע"פ שלא יהיו
הכפירות מוך כדי דיבור ואם תאמר
אמאי שני חייב לימא אנו לא עשינו
כלום שכפר הראשון כבר ואלו היה
חוזר מוך כדי דיבור גם לא ראשון
היימי חוזר ב' מוך כדי דיבור ואומר
ר"י דכיון שהעיד זה מוך כדי דיבור
של ראשון חשיב כלילו שניה העידו
בנת אחת בלמנס ויכול גם הראשון
לחזור ולהודות מכ"ד של עדות שני
כמו השני ואין לשני יותר שהיה
לחזור מלראשון אלף לשניה שזין
ולכן אין השני יכול לתלות כלום
בחזות הראשון:
הכל פורים בעד שופאה. ואין
העד יכול לומר בלא עדותו
ע"י עדי קיני וקמירה שמהא תמות
ויפטר בעלמא מן הכתובה דהרבה
פעמים זכות מולה ונפסקת ע"י
העד יותר ממה שנפסקת ע"י עדי
קמירה משום דלמא למימר שמהא זכות
ימלה לה ולא חשיבי אלף גורמים:
הוה

ביתוך כדי דיבור של חבירו.

פירוש רק שיתחילו מוך

כדי דיבור של חבירו שיתע"פ שלא יהיו

הכפירות מוך כדי דיבור ואם תאמר

אמאי שני חייב לימא אנו לא עשינו

כלום שכפר הראשון כבר ואלו היה

חוזר מוך כדי דיבור גם לא ראשון

היימי חוזר ב' מוך כדי דיבור ואומר

ר"י דכיון שהעיד זה מוך כדי דיבור

של ראשון חשיב כלילו שניה העידו

בנת אחת בלמנס ויכול גם הראשון

לחזור ולהודות מכ"ד של עדות שני

כמו השני ואין לשני יותר שהיה

לחזור מלראשון אלף לשניה שזין

ולכן אין השני יכול לתלות כלום

בחזות הראשון:

הכל פורים בעד שופאה. ואין

העד יכול לומר בלא עדותו

ע"י עדי קיני וקמירה שמהא תמות

ויפטר בעלמא מן הכתובה דהרבה

פעמים זכות מולה ונפסקת ע"י

העד יותר ממה שנפסקת ע"י עדי

קמירה משום דלמא למימר שמהא זכות

ימלה לה ולא חשיבי אלף גורמים:

הוה

מינה שבועה חזן לב"ד כפירה בב"ד: כפרו שניהן כאחת חייבין: הא

אי אפשר לעצמם אמר רב חסדא הא מני ר' יוסי הגלילי היא דאמר אפשר

לעצמם רבי יוחנן אמר אפילו תימא רבנן יבגון שכפרו שניהן בתוך כדי דיבור

יחזקו כדי דיבור כדיבור דמי ר' א"ל רב אחא מדיפתי דרבינא מכריז תוך כדי דיבור

דיבור כמה הוי ר' יוסי הגלילי תלמיד לרב ר' (איכא דאמר רבי שאלית

הרב לתלמיד) עד דאמרי שבועה שאין אנו יודעין לך עדות טובא הוי

א"ל "כל אחד ואחד תוך דיבורו של חבירו: בזה אחר זה הראשון חייב

והשני פטור: מתני' דלא כי האי תנא ר' חננאל משיב עד אחד פטור

ורבי אלעזר ברבי שמעון מחייב לימא בהא קמיפלגי דמר סבר עד אחד

כי אחא לשבועה הוא דקא אמר ומר סבר עד אחד כי אחא לממונא קא

אחא ותיסברא האמר אביי הכל מורים בעד סוטה והכל מורים בעדי סוטה

ומחלוקת בעדי סוטה הכל מורים בעד אחד והכל מורים בעד שכנגדו חשוד

על השבועה אלא ר' יוסי הגלילי ר' יוסי הגלילי ר' יוסי הגלילי ר' יוסי הגלילי

מר סבר דבר הגורם לממון כממון דמי ומ"מ "לא כממון דמי גופא אמר

אביי הכל מורים בעד סוטה והכל מורים בעדי סוטה ומחלוקת בעדי סוטה

הכל מורים בעד אחד והכל מורים בעד שכנגדו חשוד על השבועה ידבר

מורים בעד סוטה שחייב בעד סוטה דרמנא הימניה דכתיב יועד אין בה

כל שיש בה ו'הכל מורים בעדי סוטה שפטור בעדי קיני דהוה גורם דגורם

ומחלוקת

כדי דיבור כדיבור דמי ר' א"ל רב אחא מדיפתי דרבינא מכריז תוך כדי דיבור

דיבור כמה הוי ר' יוסי הגלילי תלמיד לרב ר' (איכא דאמר רבי שאלית

הרב לתלמיד) עד דאמרי שבועה שאין אנו יודעין לך עדות טובא הוי

א"ל "כל אחד ואחד תוך דיבורו של חבירו: בזה אחר זה הראשון חייב

והשני פטור: מתני' דלא כי האי תנא ר' חננאל משיב עד אחד פטור

ורבי אלעזר ברבי שמעון מחייב לימא בהא קמיפלגי דמר סבר עד אחד

כי אחא לשבועה הוא דקא אמר ומר סבר עד אחד כי אחא לממונא קא

אחא ותיסברא האמר אביי הכל מורים בעד סוטה והכל מורים בעדי סוטה

ומחלוקת בעדי סוטה הכל מורים בעד אחד והכל מורים בעד שכנגדו חשוד

על השבועה אלא ר' יוסי הגלילי ר' יוסי הגלילי ר' יוסי הגלילי ר' יוסי הגלילי

מר סבר דבר הגורם לממון כממון דמי ומ"מ "לא כממון דמי גופא אמר

אביי הכל מורים בעד סוטה והכל מורים בעדי סוטה ומחלוקת בעדי סוטה

הכל מורים בעד אחד והכל מורים בעד שכנגדו חשוד על השבועה ידבר

מורים בעד סוטה שחייב בעד סוטה דרמנא הימניה דכתיב יועד אין בה

כל שיש בה ו'הכל מורים בעדי סוטה שפטור בעדי קיני דהוה גורם דגורם

ומחלוקת

כדי דיבור כדיבור דמי ר' א"ל רב אחא מדיפתי דרבינא מכריז תוך כדי דיבור

דיבור כמה הוי ר' יוסי הגלילי תלמיד לרב ר' (איכא דאמר רבי שאלית

הרב לתלמיד) עד דאמרי שבועה שאין אנו יודעין לך עדות טובא הוי

א"ל "כל אחד ואחד תוך דיבורו של חבירו: בזה אחר זה הראשון חייב

והשני פטור: מתני' דלא כי האי תנא ר' חננאל משיב עד אחד פטור

ורבי אלעזר ברבי שמעון מחייב לימא בהא קמיפלגי דמר סבר עד אחד

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:
אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא
שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא
לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

שמעין לה ממתימין: **הכל נמי.** הוה אמינא לאו דוקא אי לא

לדאמטיעין שמואל: **סנה הסס.** בפקדון אמר אנו דמנייה הכא:

עד שישימונו מפי הסוכה. ונלמן (וה). יליף לה מקראי:

אמר לאו דוקא. אלא אורחא דמילתא נקט ואי לא שמואל לא

(א) לקמן לו: (ב) לעיל דף
לא: (ג) וינמנו יע. מת.
כפירות ט. ת. ת. (ד) פסות
ו. פ. פ. (ה) שם נדיר כ: בל.
כ"ח עג: (ו) נמסות ו.
למא כלל זה וכן משמע
במח' כ"ח עג: דיה כי
פ"ח: (ז) כ"ח דף קה:
(ח) נמסות לו: כ"ח פה: נח:
קה: פסחים ט: ט: לקמן
ג. (ט) וינמנו זה ש"ח לעיל
לא: אמר דיבור שלא ביד
עבדי כי לפעל דטו:
(י) ויקרא ה' (ז) וינמנו
טו: (ז) וינמנו טו:

תורה אור השלם

1. נפש כי תחטא ופגעה

משל בין וכו' בעמיתו

בפקדון או בהשפחה ו'

או בגזל או בעשק את

עמיתו: ויקרא ה' בא

תקש כי תחטא

והשבעה קול אלה ודא

עד או קאה או ידע אם

לא יגיד וקשא שנה:

ויקרא ה'

או נפש כי תשבע

בלשון שבועה וכו'